

DE DÖVSTUMMAS KYRKOBLAD

N:r 1. Årg. 2. Utgivare: Pastor S. G. Svenfors, Stockholm. Mars 1931.

Lars Johnsons Tr. Södertälje,

Abbé de l'Épée's staty i Paris. (Se sidan 4.)

I Fastlagstid.

”Om någon vill efterfölja mig, så försake han sig själv och tage sitt kors på sig; så följ honom.” Matt. 16. 24.

Den romerske kejsaren Tiberius II gick en dag omkring och betraktade de många rummen i sitt stora palats. Då fick han se, att i ett golv låg inmurad en marmorskiva, och i den var inhugget ett kors. Han sade då till sina tjänare: ”Korset talar om Jesus Kristus och hans verk för oss; det är tecknet på hans återlösning. Det är orätt att trampa på detta heliga tecken. Stenen skall lyftas upp och ställas som prydnad vid en av salens väggar.” Då tjänarna lyfte upp marmorskivan, låg under den en annan sten, också den prydd med ett kors. Då de lyfte upp även denna sten, glimmade det till — underst låg en skatt av hundratals guldmynt.

Korset talar om Jesu verk för oss. Det betyder, att det talar om lidande. Främst talar det om Jesu lidande men också om det lidande, som möter oss i livet. Hur göra vi, då lidandet kommer? Oftast knota vi; vi tala om för alla vi råka, huru svårt och besvärligt vi ha. En och annan blir bitter och vred; till sist kanske han förbannar lidande med eder och svordomar. Han drar ned lidandet, han trampar på korset. Säkert får han ett stort ansvar därför.

Då lidandet kommer till oss, böra vi möta det med allvar och eftertanke. Det är bättre att bli stilla och tyst än

att gå omkring och klaga. Det bästa av allt är att tala med Gud om lidandet: Herre, det är du, som sänt mig detta lidande, visa mig, vad du menar med det! — Då vi bedja så, handla vi som kejsar Tiberius, då han reste upp stenen med korset till prydnad. Och vi skola få en liknande belöning, som den han fick; vi skola finna en stor skatt. Den skatten heter Guds kärlek. På våra frågor kommer Gud att svara: Jag lät dig bli sjuk, ty eljest hade du aldrig blivit stilla. Nu har du lärt dig att tänka på mig och lyssna till mig, och så kan jag få visa dig min kärlek. Jag lät dig få motgång, för att du skulle bli liten och ödmjuk; först då kunde du bli mitt barn. Jag lät dig känna oro och ängslan, ty jag visste, att du skulle fly från världen hem till mig för att få förlåtelse och frid. Allt har jag gjort, för att jag älskar dig.

Lyft upp ditt kors i stilla bön och ödmjuk tro. Då finner du den stora skatten: Guds faderskärlek. Så blir du rik för tid och evighet.

*Du bar ditt kors.
Så lär ock mig
O, Segerhjärte, vinna
Och uppå korsets helga stig
till himlamålet hinna!
Då är min själ
Förvarad väl
Och lever i din kärlek.*

Sv. Ps. 89: 4.

För dig utgiven.

En ung man vandrade på vägen upp till en av Stockholms vackraste kyrkor. Han var så trött, som en människa kan bli, och i hans hjärta bodde den svåraste oro, som en människa kan

känna. Han sörjde över sin synd och undrade, hur det skulle bli en gång, då han skulle lämna detta livet. Hur skulle Gud kunna taga emot en människosjäl, som var så oren, så tyngd

av skuld, så sönderriven och tröt! Oron blev allt svårare för varje steg, och till sist tyckte han, att allting gungade. Husen därnere i staden gungade, marken gungade . . . Om en timme vandrade han samma väg tillbaka. Nu var allt annorlunda. All ängslan och oro var borta, och i hjärtat bodde den djupaste frid och glädje. Ja, den unge mannen var så lätt om hjärtat, att han började småsjunga för sig själv. Han såg stjärnorna lysa och stannade för att glädjas åt dem. Han var ung och stark och började åter drömma vackra drömmar om framtiden och om himmelen. Hur kunde en människa förvandlas så under en kort timme? Du skall få veta det.

Därupe i templet med de höga valven och den enkla skönheten var det nattvardsgång. Den unge mannen kom in med sin stora oro och ängslan. Han tyckte, att till och med kyrkans golv gungade, och han undrade, om ej valven kunde störta samman. Snart låg han på knä vid altarrunden. Då nalkades prästen den unge mannen och gav honom brödet och vinet och sade: "För dig utgiven, för dig utgjutet!" Det var då undret skedde. De båda orden *för dig* började växa. Till sist såg den unge mannen en syn. De båda orden hade växt ut och blivit en

stor klipphäll. Den klipphällen kom närmare och närmare. Så var det, som om någon hade fattat i honom och lyft honom upp på klipphällen. Han såg upp — nu var det ingenting, som gungade längre. All ängest, oro och ängslan försvann, som dimman försvinner, då solen går upp. En underbar trygghet strömmade in i hans hjärta. "All min orenhet har Jesus tagit bort, då han levde sitt rena och heliga liv — *för mig*. All min skuld har Jesus plånat ut, då han gav sitt liv — *för mig*." Så ljöd det i hans hjärta.

Käre vän, en gång får du kanske känna det, som om du vandrade på osäker grund, som om allt omkring dig gungade. Vet du nu, var den fasta grunden finns? Nu under våren firas Den Heliga Nattvarden runt om i våra bygder vid de Dövstummas gudstjänster. Har du råd att låta den kraftkällan vara obegagnad?

*Det hjärtat, som i nöden
Den armes tillflykt var,
Som bad för oss i döden
Och våra synder bar,
Det hjärtat än med frid och tröst,
Med salighet från höjden
Här nalkas trogna bröst.*

Sv. Ps. 150: 4.

Kunde du icke gå med ett litet stycke?

En liten gosse skulle bära ett paket den långa vägen till närmaste stad. Just som han var i ordning att gå, stannade han tvekande. "Mor", sade han med darrande röst, "kunde du icke gå med ett litet stycke?" Modern såg den ängsliga blicken i gossens öga, tog barnets hand i sin och sade: "Min gosse, jag skall gå med dig hela vägen."

Nu var all oro borta. Gossen vandrade frimodigt vägen fram, ty han

visste, att modern höll hans hand och ledde honom säkert fram.

Så behöver icke heller vi frukta för det okända stycke av vårt livs väg, som ligger framför oss. Ty det är en som följer oss, en som är starkare än vi, en som kan skydda från alla faror. Jesus Kristus är hans namn. Och hans löfte till oss är detta: "Se, jag är med Eder alla dagar." Han släpper oss icke, förrän vi nått målet.

(Samaritanen).

Abbé de l'Epée.

(Till bilden å första sidan.)

Carl Mikael de l'Epée, född 1712, var den första franska dövstumskolans grundare. Bilden visar hans ståt på Dövstumskolans gård i Paris. Den är utförd av den dövstumme konstnären Felix Martin, som i själva utförandet har lagt in ett förklarande bildspråk. På en pergamentsrulle, som de l'Epée bär i handen står inristad den franska ordet Dieu, som betyder

Gud, och därunder samma ord med handalfabetet. Abbé de l'Epée visar den lille dövstumme gossen de olika bokstäverna, och denne gör efter. Därmed ville väl konstnären säga, vart-hän allt arbete för de dövstumma ville syfta: att lyfta uppåt, att visa upp till Gud, vår Fader, som älskar alla människor.

Vigde:

Johan Vilhelm Andersson, Österhaninge, och Valborg Matilda Lundqvist, Gnesta, den 1 febr. i Stockholms Storkyrka.

Avlidne:

Alfrida Augusta Hult, Odeng. 34, den 15 jan. 54 år gammal.

Jesus sade: I min Faders hus äro många boningar; om så icke vore, skulle jag nu säga Eder, att jag går bort för att bereda Eder rum. Och om jag än går bort för att bereda Eder rum, så skall jag dock komma igen och taga Eder till mig, ty jag vill, att där jag är, där skolen I och vara. Joh. 14: 2, 3.

Stockholm. Onsd. den 18 mars kl. 8. Föredrag å Dövstumföreningen om: »Sjömansliv i våra dagar». (Skiptikonbilder.)

Långfredag den 3 april. Gudstjänst i Klara Kyrka kl. 2. Nattvard.

Påskdagen den 5 april. Gudstjänst i Högalidskyrkan kl. 2.

Onsdagen den 15 april. Föredrag å Dövstumföreningen kl. 8: »Något om Israels profeter». Skiptikonbilder.

Söndagen den 3 maj. Gudstjänst i Storkyrkan kl. 2.

Valhalla, Mästersamuelsg. 57. Möte hålles lördagen den 7 mars kl. 7.30 e. m. av P. Alfr. Persson och Georg Svensson.

K. F. U. K. Brunngatan 3, inbjuder till samkväm tisd. den 24 mars kl. 7.30.

Föreläsningar å Dövstumföreningen kl. 7.30. **Palmsöndagen** den 29 mars. Herr Oskar Matthes: »Ur Tysklands historia».

Påskdagen den 5 april. Dövstummläraren H. Zommarin: »Med Örnen mot Polen».

Söndagen den 26 april. Herr A. Segerhammar: »Vegafärden».

Söndagen den 10 maj. Red. Gunnar Fondelius: »Gamla Stockholm».

Norrköping. Den 15 mars hålles Gudstjänst i Hedvigs Församlingshem kl. 11 samt Nattvardsgång i Hedvigs Kyrka kl. 1.

Samma dag kl. 3 e. m. föreläser Herr Oskar Matthes i Hedvigs Församlingshem över ämnet: »Om haven».

Annandag Påsk kl. 12 föreläser Dövstummläraren H. Zommarin i Hedvigs Församlingshem över ämnet: »Tändsticksindustrien och Ivar Kreuger».

Linköping. Den 14 mars kl. 7 e. m. hålles föreläsning av Herr Oskar Matthes i Församlingshemmet över ämnet: »Om haven».

Annandag Påsk kl. 4.30 hålles föreläsning i Församlingshemmet av Dövstummläraren H. Zommarin över ämnet: »Tändsticksindustrien och Ivar Kreuger».

Söndagen den 12 april kl. 12.30 Gudstjänst i Församlingshemmet samt kl. 2 Nattvardsgång i Domkyrkan.

Mjölby. Sönd. den 11 april inbjudes till Kyrkkaffe hos Davidsson efter Gudstjänsten kl. 3.30 e. m.

Eskilstuna. Sönd. den 15 mars hålles föreläsning i Församlingshemmet kl. 3 e. m. av Red. Fondelius över ämnet: »Vårt land och folk».

Påskdagen den 5 april kl. 4 hålles föreläsning i Församlingshemmet av Herr Oskar Matthes över ämnet: »Om holländarnas sekellånga kamp mot havet».

Söndagen den 26 april. Gudstjänst i Klosters Kyrka kl. 1.

Med detta nummer följer ett cirkulär från De Dövstummas Allm. Sjuk- och Begravningskassa.

Förändrad bostad.

Min bostadsadress är numera: Vesslevägen 7, Ålsten. Tel. Ålsten 1331. Spåravnslinje 12 från Tegelbacken till Ålstenstorg. Därifrån Örnbo-gatan — Åsbacken — Vesslevägen.

S. G. Söenfors.